

indbringes for domstolene, jf. grundlovens § 63.

Bliver der spørgsmål om *strafansvar*, vil disse spørgsmål skulle behandles og afgøres af anklagemyndigheden og domstolene efter retsplejelovens almindelige regler herom, dvs. med adgang til administrativ rekurs, appel af domstolsafgørelser osv.

Hvad endelig angår de processuelle beslutninger, som træffes af Københavns Byret i forbindelse med afhøringer, herunder om spørgsmålet om vidnepligt, vil der være appeladgang efter retsplejelovens almindelige regler, jf. lovforslagets § 5.

4. Som anført af Dansk Politiforbund skal forvaltningsloven, offentlighedsloven og loven om Folketingets Ombudsmand efter lovforslagets § 6 ikke gælde for den virksomhed, der udøves af undersøgelseskommissionen.

Indledningsvis bemærkes, at en tilsvarende bestemmelse findes i loven om undersøgelse af den færøske banksag, og at afhøringer i retten som nævnt skal foretages efter retsplejelovens bestemmelser.

Baggrunden for bestemmelsen er, at undersøgelseskommissionen ikke er en almindelig offentlig myndighed, der skal udføre forvaltningsretlige opgaver, jf. lovforslagets side 7, 2. sp.

Det forhold, at forvaltningsloven og offentlighedsloven ikke gælder for kommissionens virksomhed, har efter Justitsministeriets opfattelse ikke betydning for de berørte polititjenestemænds retssikkerhed.

Forvaltningslovens centrale bestemmelser om aktindsigt, partshøring og begrundelse gælder således alene for parter i sager, hvori der er eller vil blive truffet afgørelse af en forvaltningsmyndighed, jf. lovens § 2, stk. 1. Forvaltningslovens kapitel 8 om tavshedspligt m.v. gælder dog for al virksomhed, der udøves inden for den offentlige forvaltning.

Undersøgelseskommissionen skal ikke træffe forvaltningsretlige afgørelser. Hvis man der-

for lod undersøgelseskommissionens virksomhed være omfattet af forvaltningsloven, ville forvaltningsloven efter sit eget indhold i vid udstrækning alligevel ikke finde anvendelse på kommissionens virksomhed.

De berørte polititjenestemænds adgang til aktindsigt og partshøring er imidlertid på anden måde sikret i lovforslaget.

Det fremgår således af lovforslagets bemærkninger til § 5 (side 5, sp. 1 f.), at det »forudsættes, at kommissionen udleverer en kopi af alt relevant materiale til bisidderne, herunder også udskrift af afgivne forklaringer«.

Endvidere forudsættes det, at kommissionen »i tilfælde, hvor der kan blive spørgsmål om at give udtryk for, at der efter kommissionens opfattelse er handlet kritisabelt eller på en måde, der kan give anledning til, at et retligt ansvar søges gennemført, underretter de pågældende skriftligt herom med en angivelse af, hvad de mulige kritikpunkter nærmere går ud på . . . Bisidderne har på grundlag heraf adgang til i skriftlige indlæg at kommentere de rejste kritikpunkter, inden kommissionen foretager den endelige vurdering af sagen.«

I øvrigt skal kommissionen ifølge sagens natur i beretningen udførligt begrunde resultatet af sin undersøgelse.

At offentlighedsloven ikke gælder for kommissionen, har således ikke betydning for de berørte polititjenestemænd. For så vidt angår udenforståendes adgang til aktindsigt, indebærer bestemmelsen, at disse ikke ved henvendelse til kommissionen har krav på at få aktindsigt i kommissionens materiale. Derimod berører bestemmelsen ikke deres adgang til hos myndighederne at få aktindsigt efter offentlighedslovens almindelige regler.

Som følge af det anførte er det Justitsministeriets opfattelse, at lovforslaget stiller de berørte polititjenestemænd bedre, end hvis undersøgelseskommissionens procesform alene havde været reguleret af forvaltningsloven og offentlighedsloven.